

te dragen aan Reynier van Oldenbarnevelt, de tweede zoon van hun nichtje Maria van Utrecht, een bastaarddochter van Jan Roo's zuster Magdalena, die als huisvrouw van de Landsadvocaat een vrouw van aanzien was geworden. Voorwaarde was, dat zij zelf tot aan hun dood de inkomsten van De Tempel zouden genieten ¹⁾). En zo zien wij dan, hoe Johan van Oldenbarnevelt op 26 Augustus 1592 in eigen persoon op De Tempel verscheen om het leen voor zijn minderjarige zoon in ontvangst te nemen en hoe hij, die in zo menig opzicht een man was van de nieuwe tijd, zich gedwee aan de oude rechtsgebruiken onderwierp: hij opende en sloot verschillende deuren, stak meermalen een schop in de grond en hakte met een bijl enkele takken af ²⁾). Het leengoed wordt in de acte van 1592 omschreven als een hofstede, woninge, huysen, landen en toebehoren van dien. Toch zal De Tempel nog steeds geweest zijn wat het voordien was geweest, een boerenwoning met bijgebouwen, die de leenman desgewenst enige gelegenheid bood tot rustiek buitenverblijf.

23 December 1609 vernieuwde Reynier van Oldenbarnevelt zelf de eed van trouw. Hij was toen meerderjarig, academisch gevormd te Heidelberg, tot ridder geslagen zowel door Jacobus I van Engeland als door Hendrik IV van Frankrijk, een jonker, voor wien een schitterende toekomst scheen weggelegd te zijn. En toch is hij de meest tragische figuur onder de heren van De Tempel geworden. Verbitterd door het vonnis en de terechtstelling van zijn vader, wiens veroordeling hem zelf op het verlies van zijn ambten kwam te staan, zocht hij genoegdoening in conspiraties tegen Maurits. Na de mislukte aanslag op de stadhouder in 1623 vluchtte hij van Scheveningen langs de kust naar Petten en vandaar per schip naar Texel en Vlieland, waar hij werd herkend en aangehouden. De 29ste Maart 1623, vier jaar na zijn vader, is hij in Den Haag onthoofd.

Een vonnis als dat van Reynier van Oldenbarnevelt hield verbeurdverklaring van goederen in. Er heeft waarschijnlijk dan ook niet direct een overdracht van De Tempel op zijn erfgenamen plaats gehad, al noemt zijn zoon Johan zich heer

1) Arch. Tempel nr. 7, pg. 9.

2) Arch. Tempel nr. 7, pg. 6.